

Kız ve Dost Katır

Jane MEADOW

Kız ve Dost Katır

Jane MEADOW

Hannah, yemyeşil tepeleri ve büyük kırmızı bir ahır olan bir çiftlikte yaşıyordu. Dokuz yaşındaydı; sıcak açık kahverengi teni ve iki kabarık örgüyle toplanmış kıvrırcık koyu kahverengi saçları vardı. Örgülerinden birinde mavi bir kurdele vardı ve yuvarlak yüzünün burnunun üzerinde çiller vardı. Solmuş kırmızı tulumunu ve sarı gömleğini giyerek hayvanlara yardım etmeyi çok severdi. Her sabah, aralıklı dişleriyle parlayan bir gülümsemeyle tavukları besler ve yumurtaları toplardı.

Güneşli bir öğleden sonra Hannah ahıra doğru seke seke giderken gölgede sessizce duran büyük, tozlu gri-kahverengi bir katır gördü. Adı Jasper'dı; uçları koyu renkli uzun kulakları ve daha açık gri bir burnu vardı. Üzerinde 'Jasper' yazan küçük pirinç bir isim plakası olan, yıpranmış kahverengi deri bir başlık vardı. Nazik koyu kahverengi gözleri yorgun görünüyordu ama Hannah yaklaşıncaya yumuşadılar. 'Merhaba Jasper,' diye fısıldadı ve Jasper uzun kulaklarını ona doğru oynattı.

Jasper çok yaşıydı ve çiftlikte uzun yıllar çalışmıştı. Kalın gri bıyıklı ve hasır şapkalı uzun boylu bir adam olan çiftçi, saban çekmesi ve ağır yükler taşıması için ona güvenmişti. Şimdi Jasper'ın sırtı biraz çökmüş, dizleri düğüm düğümdü. Çitin yanında duruyor, incecik kuyruğunu sallıyordu. Hannah omuzlarında yıllarca koşum takımı taşımaktan kalmış soluk izler fark etti. 'Sen çok şey yaptın,' dedi yumuşak bir sesle.

Hannah, Jasper'la arkadaş olmaya karar verdi. Ahırda yumuşak bir fırça buldu ve tozlu tüylerini parlayana kadar nazikçe fırçaladı. Jasper hiç kıpırdamadan durdu ve yorgun gözleri memnuniyetle kapandı. 'Bu hoşuna gidiyor, değil mi?' dedi Hannah. Cebinden parlak kırmızı bir elma çıkarıp uzattı. Jasper elini kokladı ve elmayı mutlulukla çıtır çıtır yedi. O günden sonra en iyi arkadaş oldular.

Hannah her gün okuldan sonra Jasper'ı ziyaret ederdi. Ona elmalar getirir ve dağınık perçemini fırçalardı. Ona gününü anlatırdı ve Jasper uzun kulaklarını ileri dikerek dinlerdi. Bazen teşekkür eder gibi omzunu koklardı. Çalışırken küçük deri iş eldivenleri cebinden görünürdü. Sakin ve sadık katırı severdi, o da Hannah'nın nazik iyiliğini severdi.

Bir sabah Hannah, çiftçinin ahırda Jasper'la konuştuğunu duydu. 'İyi bir işçiydin, eski dostum,' dedi çiftçi, Jasper'ın boynunu sıvazlayarak. 'Ama artık çalışamayacak kadar yaşlısın. Sanırım dinlenme zamanın geldi.' Hannah köşeden baktı, iri kahverengi gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Boğazında bir yumru hissetti. Artık çalışamayacağına göre Jasper'a ne olacaktı?

Hannah çiftçiye koştı. 'Jasper'a ne olacak?' diye sordu, sesi titriyordu. Çiftçi, ela gözleri sıcacık, nazıkçe gülümsedi. 'Endişelenme Hannah. Burada kalabilir ama artık çalışamaz. Dinlenebileceği rahat bir yere ihtiyacı olacak.' Gri bıyığını sıvazladı. Hannah derin derin düşündü. Sonra yüzü aydınlandı. 'Bir fikrim var!' dedi. 'Ona sıcacık bir emeklilik yuvası hazırlayabilirim!'

Hannah ahırın cereyandan uzak, sessiz bir köşesini seçti. Zemini temizce süpürdü ve Jasper'ın üzerine yatması için yumuşak, altın sarısı saman serdi. Eski bir ahşap kova buldu ve içini serin, temiz suyla doldurdu. Jasper'ın sürtünebileceği yumuşak bir bez asılı bir halat astı. Çiftçi taze saman ve su taşımaya yardım etti. 'Bu mükemmel olacak,' dedi Hannah, memnuniyetle etrafına bakarak.

Jasper yeni köşesini görünce yavaşça oraya yürüdü. Yumuşak samanı kokladı ve uzun uzun su içti. Sonra Hannah'ya döndü ve elini nazikçe kokladı. Koyu kahverengi gözleri sanki 'Teşekkür ederim' diyordu. Hannah boynuna sarıldı. 'Bunu hak ettin Jasper,' diye fısıldadı. 'Yıllarca çok çalıştın ve şimdi dinlenme sırası sende.' Katır yumuşak, mutlu bir iç çekti.

O günden sonra Jasper mutlu emekliliğinin tadını çıkardı. Hannah onu her sabah ve her akşam ziyaret etti. Ona elmalar getirdi ve tüylerini parlayana kadar fırçaladı. Bazen o samanını çiğnerken ona hikâyeler okudu. Çiftçi sık sık uğrayıp Jasper'ı sıvazlar ve yıllarca hizmeti için ona teşekkür ederdi. Ahırın köşesi bütün çiftliğin en sıcak yeri oldu.

Hannah önemli bir ders öğrendi. Jasper gibi sadık yardımcılar teşekkürümüzü ve ilgimizi hak eder. İyiliğin ve dostluğun her şeyden daha önemli olduğunu fark etti. Çiftçi de aynı fikirdeydi. 'Senin kalbin güzel Hannah,' dedi. 'Jasper'a bakmak doğru olan şey.' Hannah aralıklı dişleriyle gülümsedi. Jasper'a hak ettiği mutlu emekliliği vermekten gurur duyuyordu.

Serin bir akşam Hannah, Jasper'a sıcak bir battaniye getirdi. Battaniyeyi sırtına örttü ve düğüm düğüm dizlerinin etrafına sıkıştırdı. 'İşte oldu, eski dostum,' dedi. Jasper yumuşakça kişnedi ve başını omzuna yasladı. Çiftçi, cebinde kırmızı mendiliyle ahır kapısından izliyordu. 'Onu çok mutlu ettin,' dedi Hannah'ya. 'Ve o senin olduğu için şanslı.'

Güneş batarken Hannah yumuşak samanın üzerinde Jasper'ın yanına oturdu. Ona okuldaki gününü anlattı ve Jasper uzun kulakları gevşemiş halde dinledi. Ahır sessiz ve huzurluydu. Hannah içinin ısındığını hissetti. Dostluğun ve iyiliğin dünyayı daha güzel bir yer yaptığını biliyordu. Jasper gözlerini kapattı, sıcacık emeklilik yuvasında huzurlu ve güvendedi.

Çiftçi yanlarına geldi ve bir saman balyasına oturdu. 'Jasper bu çiftlik için yıllarca çok çalıştı,' dedi. 'Ağır yükler taşıdı ve hiç yakınmadı. Şimdi sıra bizde, ona bakacağız.' Hannah başını salladı. 'O benim en iyi arkadaşım,' dedi. Çiftçi gülümsedi. 'Sen de onun. Dostluk tam da budur.' Ahırın penceresinden yıldızların çıkışını izlediler.

Hannah, Jasper'a son bir elma verdi ve nazıkçe sıvazladı. 'İyi geceler Jasper,' dedi. 'İyi uyu.' Jasper elini kokladı ve yumuşak samana yerleşti. Hannah eve dönerken mutlu hissetti. Her sadık yardımcının takdiri hak ettiğini ve iyiliğin büyük fark yarattığını biliyordu. Çiftlik, bir kız ve onun dost katırı sayesinde daha güzel bir yerdi.

Ve böylece Hannah ile Jasper en iyi arkadaş olarak kaldılar. Hannah her gün Jasper'ın rahat ve sevildiğinden emin oldu. Çiftçi sık sık Hannah'nın iyiliğinin çiftlikteki en güzel şey olduğunu söylerdi. Jasper günlerini huzur içinde geçirdi, değerinin bilindiğini bilerek. Kız ve dost katırın hikâyesi hepimize sadakatin teşekkürü hak ettiğini ve dostluğun bir hazine olduğunu hatırlatır.